

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Makhmedov Mumindzhon,
reprezentat de avocatul Pavel Grițco,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Makhmedov Mumindzhon împotriva Inspectoratului General
pentru Migrație privind contestarea actelor administrative și obligarea emiterii
actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 august 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-123/26
PIGD 2-23119351-01-3ra-03032026)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru – jud. V. Ciumac
Curtea de Apel Centru – jud. G. Mîra, A. Bostan, A. Cașcaval

24 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Makhmedov Mumindzhon, reprezentat de avocatul Pavel Grițco,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Makhmedov Mumindzhon, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, prin care a solicitat: anularea Deciziei nr. 4483/23/DAA din 20.07.2023, prin care a fost respinsă cererea de azil; obligarea acordării unei forme de protecție (f. d. 6-10).

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că nu este de acord cu această decizie, o consideră ilegală și pasibilă anulării.

3. Reclamantul a susținut că s-a născut la XXXXX în XXXX, XXXXX. Este cetățean al Tadjikistanului, de naționalitate XXX și de religie XXX.

4. Makhmedov Mumindzhon, a comunicat că în Tadjikistan este urmărit de către serviciile secrete deoarece acestea cred că el este membru al opoziției politice și autoritățile de la conducerea țării întreprind toate măsurile pentru a reprima orice încercare de opoziție.

5. A relatat că în anul 1996, datorită războiului civil care a fost în țară și a dictaturii instaurate în Tadjikistan a părăsit țara de origine plecând în Federația Rusă la muncă. În 2010 a revenit în Tadjikistan, iar cu banii câștigați în Federația Rusă a deschis o mică afacere. Astfel, a deschis o întreprindere care se ocupa cu importul- exportul fructelor. Ulterior a deschis și un mic restaurant. În 2015, a fost presat de serviciile secrete din Tadjikistan să închidă restaurantul.

6. Makhmedov Mumindzhon, a indicat că după deschiderea afacerii în domeniul materialelor de construcții împreună cu Muhedim Kaberi, ultimul a fost candidat la alegerile prezidențiale din partea a două partide de opoziție. Din acel moment, a fost invitat la poliție unde i s-a propus să fie spionul lor și să relateze totul despre partenerul său de afaceri. Apoi a fost reținut de poliție, interogat și bătut.

7. A fost transportat într-un apartament unde a fost închis și chestionat despre alt lider al opoziției Abdullatif Nazarov.

8. A comunicat reclamantul că după aceasta a decis să plece din Tadjikistan deoarece îi era frică pentru viața sa. După câteva luni a revenit în țară, dar a fost

informat că este în căutare de serviciile secrete. Deoarece, colegii lui de afaceri care erau implicați în politică au fost omorâți, a decis din nou să fugă din Tadjikistan. Astfel a fost în mai multe țări precum Iran, Georgia, Turcia, dar peste tot se simțea urmărit și în nesiguranță.

9. A venit în Republica Moldova în scop de afaceri, a solicitat acordarea unei forme de protecție în Republica Moldova, fiindcă îi este teamă pentru viața, fiind asociat de către autoritățile din Tadjikistan cu lideri ai opoziției.

10. Reclamantul consideră neîntemeiată poziția Direcției azil și apatridie, invocând că cele declarate de el sunt probate, inclusiv prin informațiile din Tadjikistan care sunt publicate de organisme internaționale credibile însă, pârâtul concluzionează că nu există nici un pericol pentru viață.

11. În opinia reclamantului, Direcția Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație nu a efectuat o verificare minuțioasă a cererii în scopul oferirii unei protecții pe teritoriul Republicii Moldova. Mai mult, motivarea se contrazice cu rapoartele organizațiilor internaționale.

12. În drept, reclamantul a făcut referire la art.11; art.17 alin.(1); art. 19; art. 44; art. 45 din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova, art.3, art. 5, art.6, art. 7, art. 10, art. 12, art. 17, art. 20, art. 21, 36, art. 39 alin.(2), art. 189 alin.(1), art. 206 din Codul administrativ.

13. Reclamantul a solicitat anularea deciziei nr. 6231/22/DAI din 4 noiembrie 2022 a Direcției Azil și Integrare a Biroului de migrație și Azil al MAI, obligarea Direcției Azil și Integrare a Biroului de migrație și Azil al MAI să acorde azil pe teritoriul Republicii Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea din 10 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea în contencios administrativ, înaintată de către Makhmedov Mumindzhon împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ, s-a respins ca fiind neîntemeiată (54, 57-62 verso).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 17 februarie 2025, Makhmedov Mumindzhon, reprezentat de avocatul Pavel Grițco a declarat apel nemotivat (f.d. 56) împotriva hotărârii din 10 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, ulterior la 10 iunie 2025 a fost depus apel motivat (74-78).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 19 august 2025, apelul declarat de Makhmedov Mumindzhon, s-a respins, cu menținerea hotărârii din 10 februarie 2025 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (f. d.101, 102-118).

17. Curtea de Apel Centru verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, a constatat că aceasta urmează a fi menținută, ori concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanțele cauzei .

18. Instanța de apel a reținut că autoritatea publică pârâtă a analizat declarațiile solicitantului de azil, care a invocat teama de a reveni în țara de origine din cauza riscului de a fi reținut și condamnat pentru presupusa afiliere cu opoziția politică. Totodată, s-a constatat că acesta este dat în căutare internațională de autoritățile din Tadjikistan pentru săvârșirea unei infracțiuni grave, motiv pentru care s-a apreciat că părăsirea țării nu are la bază o temere întemeiată de persecuție, ci intenția de a se eschiva de la răspunderea penală.

19. Curtea de apel a concluzionat că solicitantul nu a prezentat probe convingătoare care să demonstreze că dosarul penal ar fi fost fabricat sau că ar exista o persecuție politică ori discriminatorie. Acesta nu a putut indica în mod concret sursa amenințărilor invocate și nu a demonstrat că întoarcerea în țara de origine ar deveni intolerabilă în sensul definiției refugiatului.

A fost reținut că nu există suficiente dovezi privind un risc real de încălcare a drepturilor fundamentale sau de supunere la tratamente contrare art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În consecință, nu sunt întrunite nici condițiile pentru acordarea protecției umanitare.

20. În aceste circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că acțiunea a fost corect respinsă ca neîntemeiată de către prima instanță, iar argumentele apelantului sunt lipsite de substanță. Hotărârea atacată a fost apreciată ca fiind legală și întemeiată, neexistând elemente care să justifice o altă soluție.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 26 februarie 2026, Makhmedov Mumindzhon, reprezentat de avocatul Pavel Grițco a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel. Prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare (f.d.124-125).

22. La 3 martie 2026 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului General pentru Migrație copia recursului depus de Makhmedov Mumindzhon.

23. Prin referință depusă prin intermediul poștei electronice la 6 martie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație, a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea actului administrativ.

ARGUMENTELE RECURSULUI

24. În motivarea recursului, recurentul a indicat că instanța de apel a ignorat cererea de amânare depusă de avocatul apelantului. Consideră că partea apelantă a fost lipsită de dreptul de a prezenta circumstanțe care nu au fost invocate în cerere de apel.

25. În opinia recurentului, instanța de apel nu a stabilit toate circumstanțele și raporturile juridice care au importanță pentru soluționarea cauzei, nu a apreciat corect probele.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

27. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

28. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

29. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului Pavel Grițco la 31 decembrie 2025, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f. d. 120).

31. Astfel, cererea de recurs depusă de Makhmedov Mumindzhon, reprezentat de avocatul Pavel Grițco, la data de 26 februarie 2026, a fost depus în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ.

32. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele precitate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

33. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

34. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Makhmedov Mumindzhon, reprezentat de avocatul Pavel Grițco, nu se încadrează în temeurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind neîntemeiată critica privind pretinsa încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO, din următoarele considerente.

37. Din materialele cauzei rezultă că data examinării apelului a fost stabilită pentru 19 august 2025 (f. d. 80-81) și reprezentantul apelantului avocatul Pavel Grițco a fost înștiințat în mod legal și din timp despre această ședința încă de la 3 iulie 2025 (f. d. 82).

38. La 21 iulie 2025, reprezentantului apelantului i-a fost comunicată referința depusă de intimat (f. d. 93), având astfel posibilitatea de a lua cunoștință cu argumentele intimatului și de a-și pregăti apărarea.

39. Cererea de amânare depusă de reprezentantul apelantului la 17 august 2025, întemeiată pe faptul aflării în concediu anual de odihnă în perioada 18 august 2025-31 august 2025 a fost depusă cu doar 2 zile înainte de termenul de judecată, deși data ședinței era cunoscută încă de la 3 iulie 2025.

40. În astfel de circumstanțe partea apelantă a fost înștiințată în mod legal fiindu-i respectate drepturile procedurale, iar examinarea apelului în lipsa reprezentantului apelantului, în condițiile în care acesta a fost legal citat și a avut la dispoziție un interval suficient pentru pregătirea apărării, nu constituie o încălcare a art.6 §1 CEDO și nici temei de casare a deciziei instanței de apel.

41. Suplimentar Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, scoate în evidență faptul că prin prisma art. 192 alin.(2) din Codul de procedură civilă, cauzele privind acțiunile sau inacțiunilor autorităților publice, se judecă de urgență și în mod prioritar.

42. De asemenea, nu constituie temei de casare a deciziei instanței de apel, nici argumentul precum că instanța de apel nu a apreciat corect probele și nu ar fi stabilit toate circumstanțele relevante cauzei. Or, recurentul nu a indicat în mod clar și concret care anume probe au fost greșit apreciate, în ce constă pretinsa eroare de apreciere, precum și care sunt circumstanțele de fapt esențiale ce nu a fost stabilite și în ce mod acestea ar fi influențat soluția pronunțată.

43. Din analiza deciziei Curții de Apel rezultă că aceasta a examinat probele administrate în cauza și a expus considerentele care au fundamentat soluția adoptată, oferind o motivare clară și coerentă. În circumstanțele descrise, critica formulată este declarativă și nu constituie temei pentru casarea deciziei.

44. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

45. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus Makhmedov Mumindzhon, reprezentat de avocatul Pavel Grițco.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni